

Đề bài:

*Nhà em có nuôi
rất nhiều con vật
(chó, chim...)
Em hãy tả một
con vật mà em
yêu thích nhất.*

Bài làm 1

Một chú chó đáng yêu

Chủ nhật vừa rồi, ông ngoại em đem đến tặng hai chị em em một con chó nhỏ rất xinh xắn. Em bế chú ta lên tay và đặt cho chú ta một cái tên không đẹp lắm, nhưng đúng với màu lông của chú ta: Luốc Luốc.

Luốc Luốc quả là có bộ lông không đẹp tí nào, màu lông gồm ba màu đen, vàng sậm và xen một ít lông màu nâu. Đầu chú ta như một quả bóng nhỏ. Hai tai luôn dong lên nghe ngóng. Đôi mắt chú ta tròn xoe như hai hòn bi ve, đen láy, tinh nhanh. Mũi chú đen bóng, lúc nào cũng ướt ướt như được đánh son bóng. Lưỡi của Luốc Luốc thường vắt sang một bên, màu đỏ hồng, để lộ mấy chiếc răng nanh, nhọn hoắt, trắng tinh. Đuôi chú có lông dày, trong như cây chổi phát trần nhà lúc nào cũng rung rung thật ngộ nghĩnh. Ngực chú nở nang, bốn chân thon chắc, có móng đeo. Mấy hôm đầu, vì phải xa mẹ, lại chưa quen, nên chú ta cứ lăm la lăm lét có vẻ rất sợ sệt, nhưng chỉ sau mấy ngày, được sự quan tâm chăm sóc của em và cụ Minh chú ta đã có vẻ bạo dạn hơn, đến bữa ăn, em cho com vào cái bát nhỏ, trộn thêm một tí đầu cá, chỉ cần gọi: *Luốc Luốc, ra đây chị cho ăn nào, ngoan chị sẽ tắm cho...* chỉ cần gọi đến tên, cậu ta lon ton chạy ra, âu yếm hít tay em và vẫy đuôi như muốn nói: *Cô chủ tốt quá, cảm ơn cô chủ, tôi sẽ là một chú chó ngoan, sẽ bảo vệ cô chủ và tài sản của gia đình cô chủ...*

Luốc Luốc là một chú chó rất tinh khôn, mỗi lần có khách đến nhà chơi, nếu em bảo: *Luốc Luốc vào nhà đi, người quen đó...* thế là chú ta vẫy đuôi chào, và chạy về chỗ của mình một cách ngoan ngoãn. Nhưng nếu là người lạ, chú ta sẽ sủa to và nhe hàm răng nhọn hoắt ra, những kẻ có hành vi mờ ám sẽ sợ hãi mà bỏ đi. Khác với những chú chó khác, Luốc Luốc có biệt tài đặc biệt, đó là tài leo qua hàng rào để đi dạo chơi, có thể các bạn không tin, nhưng hàng rào của gia đình em cao khoảng 2m, thế mà khi cần thiết, nó có thể leo qua một cách dễ dàng và thiện nghệ để đi qua khiến mọi người chứng kiến phải ồ lên kinh ngạc: *hơn cả đặc công*.

Em rất yêu Luốc Luốc, về hình dáng, chú ta không phải là một chú chó đẹp, nhưng Luốc Luốc là một chú chó tinh khôn. Từ ngày có chú ta, gia đình em yên tâm vì có một *vệ sĩ* trung thành và giỏi giang ngày đêm canh giấc ngủ ngon cho gia đình.

Bài làm 2

Tả con chim cu gáy

Sinh nhật lần thứ mười một, em được cậu Đức tặng một chú chim rất đẹp, cậu em bảo: *Đây là chim cu gáy, nó gáy rất hay, cháu chăm sóc nó chu đáo, nó sẽ cho cháu nghe những âm thanh diệu kì*.

Đây là một chú chim trống, toàn thân được khoác một bộ áo rất đẹp, màu nâu pha xanh lục. Đầu nó thật xinh xắn, to hơn quả cà pháo với màu

nâu pha lẫn vài đốm trắng, chiếc mỏ nâu ngắn ngùn nhô ra rất dễ thương mỗi khi ria lông hoặc dụi dụi vào cánh. Đôi mắt tròn nhỏ như hạt đậu đen, viền quanh mắt là một đường tròn nhỏ đỏ au. Lông cổ mịn màng, đậm hơn màu cánh một chút, với ba cườm cổ lấp lánh. Úc và vai của chú ta nở nang và rất đầy đặn. Hai cánh khum khum như hai võ trai lớn úp dài theo chân. Những chiếc lông vũ cứng và dài giúp chú ta có thể bay xa. Đuôi xòe ra như chiếc quạt nhỏ làm chú ta trông rất duyên dáng. Đôi chân chú ta nhỏ, bé loét choắt, màu đỏ, nhưng nhảy rất nhanh nhẹn trong chiếc lồng gỗ rộng và đẹp.

Chú ta hát rất hay, cứ mỗi buổi sáng hay buổi chiều chú ta lại cất tiếng gáy, tiếng gáy của chú ta to, rõ, lạnh lốt, khi chú ta cất tiếng gáy, cả không gian như rộn ràng và sôi nổi hơn. Mọi người trong xóm em rất thích tiếng gáy của chú ta, mỗi khi chú ta gáy xong, em lại tặng chú một con càoo càoo hoặc một mẩu chuối nhỏ để chú ta nhấm nháp, lúc đó, cái đầu chú ta gật gật như muốn nói: *cô chủ, tôi gáy có hay không? Tôi gáy để cô nghe tiếp nhé.*

Em rất thích chú cu Gáy này, nhưng mẹ em bảo: *con chim cũng như con người, nó cần có môi trường sống của nó, nó cũng cần phải có bạn bè... đã đến lúc con cần phải trả nó về với thiên nhiên.* Nghe lời mẹ, em thả chú ta về với thiên nhiên, trước khi cất cánh bay đi, nó nhìn em như muốn nói: *Cám ơn cô chủ, ở với cô chủ tôi rất thích, nhưng tôi vẫn thích tự do hơn.*

Bài làm 3

Chích chòe... chòe... chòe!

Em bừng tỉnh mắt. Trời chưa sáng rõ. Ngày nào cũng vậy, đúng vào ngày này là chích chòe lại đến với em. Tiếng hót của nó như tiếng đồng hồ đánh thức em.

Con chích chòe, bạn của em, có cái mỏ nhọn hoắt, đen bóng như sừng. Đầu nó nhỏ mà tròn. Mình nó thon thon. Đuôi dài và đen, lông xếp lại vừa bằng, vừa gọn như cái quạt gấp. Ở hai cánh và đuôi có điểm vài đốm trắng trông thật vui mắt. Ngực nó màu trắng xám, nhưng lúc ca hát ngực nó căng tròn, khỏe mạnh. Dưới bụng phủ một lớp lông mềm và mượt. Đôi chân nhỏ hình như khăng khiu nhưng rất cứng một lần bay vù từ cây nọ sang cây kia, chích chòe đậu vững ngay trên cành nhỏ. Hoặc khi ca hát, nó xóc cánh ra, cái đuôi cất lên hạ xuống theo điệu hót mà chân vững bám chắc trên cành.

Mỗi buổi sáng, ánh ban mai vừa rạng, chích chòe lại hót. Tiếng hát của nó lúc đầu còn rơi từng tiếng một. Dần dần, càng hót càng mau. Tiếng nó tiếp tiếng kia đổ hồi, réo rắt như một chuỗi nốt nhạc rung trên phím đàn. Con này vừa hót thì từ xa, một con khác lại hót tiếp rộn ràng và thanh thót.

Khi mặt trời lên, bọn chim sẽ kéo nhau dậy, bay sà xuống sân đuổỉ nhau, cãi nhau í ồm thì tiếng hót của chích chòe bạn em cũng im bật.

(Đỗ Thị Hồng Tiến)

Bài làm 4
Tắc kè hoa

Có bạn tắc kè hoa
Xây “lâu” trên cành đa
Rét, chơi trò đi trốn
Đợi nắng ấm mới ra.

Tháng tư, tháng năm đến
Bạn kêu vang: “tắc kè”
Ý chừng như mách bảo
Rằng “Sắp hè! Sắp hè!”

Đến tháng bảy, tháng tám
Khi không còn tiếng ve
Tắc kè hoa đánh động
Rằng “Hết hè! Hết hè!”

Em sửa soạn vở đẹp
Đón chờ ngày khai trường
Tiếng tắc kè vọng mãi
Như nhắn nhủ yêu thương.

(Phạm Đình Ân)

Bài làm 5
Con Vện

Mỗi khi nó chạy
Cái đuôi cong lên,
Đuôi như bánh lái
Định hướng cho thuyền.

Rời nhà ra ngõ
Đuôi cắp dọc đường.
Đuôi buông ủ rũ
Là khi nó buồn.

Nhưng mà ngộ nhất
Là lúc nó vui
Chẳng hề nhếch mép
Nó cười bằng... đuôi

(Nguyễn Hoàng Sơn)